

מסורת הש"ס

א) נשבת פסח ושי"ן; ב) שנת מלא. לעיל ג'ג. א) לעיל יג.א. ד) מקולות פ"ח מ"ג, ו) מקולות פ"ח מ"ד מולין כד.; ו) ומניגה טו.א. ז) מ"ר"כ מלרוע דזביס פרק ד,א. ח) נדף מנ"ב; ט) כנ"ב: אב"ד, י) לעיל דף לז.א. יא) נדל"ל הטילתן; יב)

תורה אור השלם

- ובל אשר יגע בו הזבן ויךיו לא שטף במים וקבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הקרב; ויקרא טו יא
- דברו אל בני ישראל ואמרתם אלהם איש איש כי ידעה זב מבשרו זבוב טמא הדא; ויקרא טו ב
- ואיש כי תצא מפני שכבת זרע ורחץ במים את כל בשרו וטמא עד הקרב; ויקרא טו טו
- כי ידעה בקר איש אשר לא ידעה טהור מקדש לקדח ויצא אל מרחץ למתננה לא יבא אל תוך הדברים כג יא

הגהות הב"ח

ה) גמ' לא חיש ולא התמלא; (ז) רש"י ד"ה דכתיב וד"ה לא שטף כד"ה:

גליון הש"ס

גמ' אפר שמואל כל ש"י ובי. ע' לעיל די ע"א מ"ה"ה רוכז: שם ולא מורעא דא פשוו מטמאי. ע' לקמן ט ע"א מ"ה"ה שז: רש"י ו"ה לא שטף ובי' מילף לנשלת יר"ה וכו'. מולין קו ע"א וע' תוס' ע"ה ד"ה מזה וע' רש"י קדושין סה ע"א ד"ה לענין טומאה:

מוקף רש"י

שלא מציינו לו. כשאר טומאות שבורה אלף כוז (שבת נ"ג). אף הכא מאבראי דק"ל מנע בית הספרים אינו מטמא ופקא לן מנל אשר יגע בו הזב וי' הא שטף טהור, בתמיה, הא טיילה בער, אלף כל אשר יגע בו הזב דכתיב שהא גלוי כדיו והזב לא שטף עדיין כל גופו כמים, שה טבל מניו, וכסס בגדיו (קדושין כה). כאילו מביא מבדול לעולם. שמתחמם וזה לדי קרי וזה קלקולו של דור התבול, מולאים שכנת זרע לטילה (שבת א"ח) שעברה זו היתה צידה, דכתיב (בראשית ו) כי השחית כל בשר, ואמרו (ר"ה יב). צדוהוין קלקלו (יע"ל ג.א.) ולא הטיל מים. קודם טיילה, לכשיטיל מים טמא. שמש שאר בני האמה לתלות קרי ויולא עפי מי רגלים, ושכבת זרע מטמאה ככל הוא אפילו כעקן תדלל (חולין כ"ד).

יוצא דופן פרק חמישי נדה

קמ"ג. דהאי לא תוך תוכו הוא אלא כגון כלי המנור ופיו למעלה מפי התנור: והסיטו בו אם הטבור טהור. כדמפרש טעמא לקמן: **ב**קומטו של טהור והסיטו בו אם הזב טמא. הטבור שהרי נשא את הזב וזב מטמא כמשא דכתיב כמשכב (ויקרא טו) והגושא

ולא תוך תוכו קמ"ל אמר ר"ל א"קנה בקומטו של זב והסיט בו את הטהור טהור קנה בקומטו של טהור והסיט בו את הזב טמא מאי טעמא דאמר קרא **ו**וכל אשר יגע בו הזב וידיו לא שטף במים זהו הסיטו של זב ^אשלא מצינו לו טומאה בכל התורה כולה ואפקיה רחמנא בלשון נגיעה למימרא דהיסט ונגיעה כידיו מה התם מאבראי אף הכא מאבראי: אבל הזב ובעל קרי אינן מטמאין וכו': זב דכתיב ^בכי יהיה זב מבשרו עד שיציא זובו מבשרו בעל קרי דכתיב ^גואיש כי תצא ממנו שכבת זרע: היה אוכל בתרומה והרגיש וכו': אורחו ^דוהתניא ר"א אומר כל האוחז באמה ומשתין כאילו מביא מבול לעולם אמר אביי במטלית עבה רבא אמר אפילו תיבא במטלית רכה כיון דעקר עקר ואביי הייש דילמא אתי לאוסופי ורבא לאוסופי לא הייש ^ה ^ווהתניא למה זה דומה לנותן אצבע בעין שכל זמן שאצבע בעין מדמעת וחוזרת וכדמעת ורבא כל אחמומי והדר אחמומי בשעתא לא שכיח אמר שמואל ^זככל שכבת זרע שאין כל גופו מרגיש בה אינה מטמאה מ"ט שכבת זרע אמר רחמנא בראויה להזריע

מגו.

עין משפט ונר מצוה

לה א מ"י פ"ח מהל' מטמאי משכב ומושג הלכה ה:

לו ב מ"י פ"ה מהל' שאר אבות הטומאה הל"ד קמג עשר רמו:

לז ג ד מ"י ע"ס הל"ה:

לק ה מ"י ע"ס הל"ד:

לכ ו מ"י ע"ס הל"ז:

למ ז מ"י ע"ס הל"ח:

לנא ח מ"י פ"ג מהל' מטמאי משכב ומושג הלכה ט: